

[Holstein.]

det er jo i Virkeligheden kun, fordi vi som Følge deraf er blevet spærret ude fra det tyske Marked og derefter har faaet en ekstraordinær Eksport til andre Markeder, at disse andre Markeder saa har reageret overfor den ekstraordinære Landbrugseksport fra dansk Side, som de ikke før var udsat for.

Det er fuldstændig rigtigt, hvad den højtærede Handelsminister siger, at vi staar ikke overfor en Verden, der hungrer efter vore Varer; endog i England, fremhæver han, har man jo belagt det danske Smør med en 10 pCt. Told. Ja, men saa meget mere Grund er der jo netop for en ændret Valutapolitik fra dansk Side. Det eneste sikre i Øjeblikket i Forholdet mellem Danmark og England det er, at vi har faaet en 10 pCt.s Told paa vor Hovedeksportartikel, til Gengæld for, at vi opretholder en Valutapolitik, som koster det danske Landbrug uhørte Tab og Lidelser, og som fra Landbruget har forplantet den økonomiske Usikkerhed til vide Erhvervskredse i vore Byer og til vore Penge- og Kreditinstitutter.

Hvem er det da i Danmark, der er interesseret i den gældende Valutapolitik's Fortsættelse?

Det er ikke Landbruget, det er ikke Eksportindustriene, det er ikke Skibsfarten, det er ikke Provinsbyernes Handels- og Haandværkerstand — man læse blot de Resolutioner, som i den nyeste Tid er vedtaget af Handelsforeningerne i Sønderjylland, her i Byen af de samvirkende Detailhandlerforeninger forleden, om de smaa handlendes økonomiske Solidaritet og uadskillige Sammenhæng med Landbrugets Skæbne.

Det er heller ikke vore Pengeinstitutter, det er ikke Sparekasser og Kreditforeninger og Provinsbanker, som finansierer Landbruget. Jeg ved Landsparekasser i de mest velstillede Egne her i Landet, nemlig hjemme paa min egen Egn, i Sydvestsjælland, hvor der ikke i Krigsaarene og Efterkrigsaarene har været Spekulation i Landbrugsejendomme, saaledes som der har været mange andre Steder i Landet, hvor Gaardene i det store hele har været i den samme Familie, og hvor Landbefolkningen har været velhavende indtil nu: Der er Udtrækket i Sparekasserne meget større i de sidste Maaneder end Indskuddene. De paagældende Sparekasser har simpelt hen maattet lukke, de kunde ikke mere — ikke alene ikke mere laane ud, men de kunde ikke en Gang honorere Udtrækket

uden at belaae deres Obligationsbeholdning. Se, naar Forholdene er saaledes med de grønne Træer, som man siger, hvorledes gaar det saa med de andre? Saaledes er Forholdene.

Der er i Virkeligheden ingen andre Kredse, som er økonomisk og finansielt interesserede i den bestaaende Valutapolitik's Fortsættelse end Tjenestemandsklassen og den Kreds af Lønarbejdere, som endnu har Arbejde, men hvis Arbejdsudsigter stadig er svindende, og endvidere en lille Kreds af Kapitalejere, og selv for dem betvivler jeg, at det ikke vilde være fordelagtigere at faa en ændret Valutapolitik, thi saa vilde de faa Sikkerhed for, at de fik Renterne af deres Obligationer, og bare Visheden for, at Landbruget vedblivende vilde være i Stand til at svare sine Prioritetsrenter, vilde efter min Mening utvivlsomt bidrage til at hæve Kurserne paa Obligationerne til Trods for en bevidst planlagt Kronenedsættelses-Politik.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup maaned Fortiden frem og fremmanede Herremandens politiske og sociale Misbrug af den danske Bondestand i det 18de og det 17de Aarhundrede. Intet Herremandsvælde i dette Land har til nogen Tid i vor Historie misbrugt og udnyttet og pint den danske Landbostand — Husmand og Gaardmand —, som den herskende social-demagogiske Regering, det brede Demokrati, som det kaldes, i Øjeblikket piner og udnytter den.

Den højtærede Udenrigsminister siger som Svar til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at en Opsigelse af Handelstraktater er utilraadelig. Hvorfor? Fordi den højtærede Udenrigsminister gaar ud fra, at en Opsigelse af forældede Handelstraktater vil blive opfattet af de paagældende Medkontrahenter som en toldpolitisk fjendtlig Handling fra dansk Side, som maa mødes med Repressalier. Men der er jo da i den allernyeste Tid rundt om i Europa tilstrækkelig mange Eksempler paa, at Handelstraktater er blevet sagt op, ogsaa af smaa Stater — Svejts overfor Tyskland —, ikke fordi man vilde føre en fjendtlig Toldpolitik overfor den paagældende Stat, men fordi man vilde have et nyt toldpolitisk Forhandlingsgrundlag med Henblik paa de nye økonomiske Forhold i Verden.

Det er jo dog en ganske hasarderet og ubegrundet Paastand, at Opsigelse af Handelstraktater *altid* skulde være ensbetydende med en toldpolitisk fjendtlig Handling overfor Medkontrahenten, og navnlig turde det være en mærkelig Paastand, naar man samtidig stiller i Udsigt, at om nogle faa Maa-